

ת"פ 2313/11/20 - מדינת ישראל נגד סלמאן חי'ר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 2313-11-20 מדינת ישראל נ' חי'ר

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד יפית דרי

נגד

הנאשמים סלמאן חי'ר

ע"י ב"כ עו"ד משה אורן

גזר דין

כללי

1. הנאשם, יליד 1992, הורשע על בסיס הודאתו בעבירה של **תקיפה הגורמת לחבלה של ממש** לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בזמן הרלוונטי לכתב האישום היה הנאשם סוהר בבית מעצר אבו כביר. בתאריך 18.4.19 הובא העציר בשם רפאל (המתלונן) למעצר בבית המעצר. בתאריך 19.4.19 פגש הנאשם במסגרת תפקידו את המתלונן בסמוך לתא בו שהה המתלונן. במפגש זה, בערב חג הפסח, ביקש המתלונן מהנאשם לצאת לבית הכנסת בבית המעצר כדי להתפלל. הנאשם סרב ושאל את המתלונן: "מי אתה?", המתלונן השיב: "אני רק שליח של אלוקים". הנאשם נכנס לתא בו שהה המתלונן ותקף אותו באמצעות אגרופים ובעיטות. כתוצאה מכך נפל המתלונן על רצפת החדר, ראשו נחבט במיטה שבחדר והוא התעלף לזמן קצר.

כשהתעורר המתלונן מהעילפון על רצפת תאו בבית המעצר, כשדם ניגר מראשו, שאל את העציר הנוסף שהה עמו בתא: "איפה אני?", "מה אני עושה פה?" ובמשך כרבע שעה ניסה להתעשת ולחזור לעצמו. לאחר התקיפה שלח הנאשם אסירים אחרים בכדי לנסות להניא את המתלונן מלהגיש תלונה נגדו, תוך איומים שלנאשם יש "אח עבריין". לאחר חילופי דברים בין האסירים האחרים לבין המתלונן, הגיע הנאשם לכניסה לתא המתלונן ולחץ ידיים עם המתלונן וזאת בכדי למנוע מהמתלונן להגיש נגדו תלונה.

בעקבות התקיפה, נגרמה למתלונן המטומה קרקפתית וזעזוע מוח.

3. ההסכמה בין הצדדים לא כללה הסכמות עונשיות, זולת הסכמה על הפקדת פיצוי בסך 5,000 ₪ לטובת

המתלונן. המאשימה הודיעה כי עמדתה למאסר בפועל, פיצוי למתלונן וענישה נלווית. ההגנה חופשיה בטיעוניה. הנאשם הופנה לשירות המבחן אשר התבקש לבחון בין היתר את שאלת ביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת ממונה

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 2.3.22 עולה כי הנאשם בן 29, בעל השכלה של 12 שנות לימוד. לאחר התיכון, למד מקצועות מאמן חדר כושר וספרות כלבים. הנאשם התגייס לצבא ושירת שירות מלא בבית הסוהר "גלבע" ולאחר 3 שנים בשירות סדיר המשיך לשרת בקבע בכלא "אבו כביר". הנאשם פוטר מעבודתו ב-4/2021 על רקע ביצוע העבירה.

בהתייחסו לעבירה, הנאשם לקח אחריות חלקית. תיאר את הדברים באופן שונה מהמתואר בכתב האישום וציין כי דחף את המתלונן ולא תקף אותו באלימות מעבר לכך. הנאשם מצר על מעשיו ומגלה הבנה ובנוסף מבטא אמפתיה כלפי הפגיעה במתלונן. עוד התייחס הנאשם לתחושת חוסר צדק נוכח פטוריו משב"ס.

שירות המבחן התרשם מאדם השואף לנהל את חייו באופן נורמטיבי וכי מתקשה להתמודד עם האשמות נגדו, תיוגו והתדמית הנלווית להיותו עובר חוק. עוד התרשם שירות המבחן כי במידה מסוימת נוקט הנאשם בעמדה קורבנית. ניכר כי הנאשם בעל יכולת תקינה להסתגלות ושמירה על יציבות אך יתכן כי במקרים בהם חווה תחושות מורכבות של לחץ ומתח ביטחון עלול להתערער ועל כן עלול להגיב באימפולסיביות ויתכן אף בתוקפנות. יכולתו לוויסות דחפים הינה תקינה לרוב ומתנהל מתוך תכנון וחשיבה מוקדמים. מלבד העבירה אינו מעורב בעבריינות וכן לא קיימת התמכרות לחומרים. הנאשם גילה הבנה ראשונית בלבד למניעים העמוקים שעמדו בבסיס התנהלותו והוא ממזער מחומרת העבירה. כמו כן שלל נזקקות טיפולית. שירות המבחן סבר כי מתקיים סיכון להישנות התנהגות אלימה והפרוגנוזה לשיקום נמוכה. באשר לשאלת ביטול ההרשעה לא הוצגה פגיעה קונקרטית ואין המלצה לביטול הרשעתו.

5. מחוות דעת ממונה מיום 16.05.22 עולה כי הנאשם כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

6. **ב"כ המאשימה** הגישה בפתח טיעוניה את הצהרת נפגע העבירה (ת/1). ב"כ המאשימה התייחסה לחומרת העבירה ולערכים המוגנים שנפגעו, אמון הציבור, פגיעה בשלמות גופו של עצור ופגיעה בכבודו. לעמדת המדינה הפגיעה בערכים היא בעצמה גבוהה בשל המעילה באמון שניתן בנאשם כעובד ציבור. כן ביקשה לתת משקל לנזק הפיזי שנגרם למתלונן כתוצאה מהתקיפה והנזק הנפשי המתמשך עד היום. חומרה נוספת היא בשל הרקע לאלימות שהוא אי שביעות רצון הנאשם מדברי המתלונן. ללא התגרות וללא אלימות מצידו. התובעת התייחסה לאינטרס הציבורי המחייב הותרת ההרשעה על כנה, במיוחד כאשר שירות המבחן לא המליץ על ביטולה ולא הוצג נזק קונקרטי. לאחר שהפנתה לפסיקה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע ממספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל. מבחינת העונש המתאים לנאשם ציינה את האחריות החלקית שקיבל על עצמו הנאשם כעולה מתסקיר. בשל עברו הנקי והודאתו ביקשה לגזור עליו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי בסך 5,000 ₪ לטובת המתלונן.

7. **ב"כ הנאשם** הודיע בפתח טיעונו כי אינו עומד על עתירתו לביטול הרשעה. בנוסף הגיש את הודעת נציבות בתי

סוהר על פיטורי מרשו (1/ס). הסנגור הדגיש כי האירוע בו הורשע הנאשם חריג ואינו מאפיין אותו והדברים ברורים לאור שש שנות שירות בשב"ס. עוד הדגיש את קבלת האחריות מיד בהזדמנות הראשונה ואת נכונות הנאשם לפצות את המתלונן. הסנגור ביקש להתחשב לקולה בנסיבות המשפחתיות של הנאשם (אחיו נהרג בשירות פעיל) ומאז ההליך הנאשם משלם מחירים רבים הן במישור התעסקותי והן במישור האישי והמשפחתי. עוד הוסיף כי הנאשם מסייע לילדים באמצעות טיפול בבעלי חיים והוא מביע צער על מעשיו ועל הנזק שנגרם למתלונן. הסנגור ביקש מבית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם ולתת לנאשם הזדמנות להמשיך בחייו החדשים מבלי לפגוע בשיקומו.

8. **הנאשם** הצטער על מעשיו וציין כי ההסתבכות בתיק פגעה בחייו ובחיי משפחתו וכי ברצונו להמשיך בחייו ובתפקוד נורמטיבי.

דין והכרעה

9. **הערכים המוגנים** - מעשי הנאשם פגעו בגופו של אדם וגרמו לו זעזוע מוח והמטומה אך לא פחות מכך יש במעשים ביזוי והשפלה של אדם שממילא נמצא ברגע קשה בחייו כשהוא נתון במעצר. פער הכוחות בין עצור לבין סוהר מחמיר את הפגיעה בערכים המוגנים. הנאשם תקף את המתלונן באגרופים ובבעיטות ללא התגרות וללא כל מעשה מקדים מצד המתלונן. עוצמת התקיפה אינה נמוכה ולא זו בלבד אלא שלאחר שהמתלונן נפצע ואף איבד הכרתו, לא התעשת הנאשם, ואף ניסה להניא אותו מהגשת תלונה נגדו. המתלונן תיאר את הנזקים הפיזיים ובעיקר הנפשיים שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע בתצהירו ת/1 שאליו צורפו גם מסמכים רפואיים.

10. אלימות כלפי עצור אינה רק פגיעה בגופו וברוחו של העצור אלא מהווה פגיעה באמון הציבור בגורמי אכיפת החוק, בערכיהם ובתדמיתם. ראו בעניין זה ת"פ (חיפה) 32312-06-17 **מדינת ישראל נ' מועדי** והפסיקה המפורטת שם. על בית המשפט להעביר מסר ברור, כי סוהר המשרת כאביר החוק, מצווה לנהוג במידה של איפוק וריסון ולא לחרוג מעבר לנחיצות המשימה שבפניו.

11. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות אלימות שבוצעו על ידי אנשי משטרה, תוך ניצול לרעה של הכוח המצוי בידם בקבעו כי מדובר בתופעה חמורה שיש לעקרה מן השורש וראו הדברים שנאמרו ברע"פ 8241/13 **ברדה נגד מדינת ישראל** (25.3.2014).

12. הדברים נכתבו אמנם על שוטרים שנקטו באלימות אך הם נכונים באותה מידה של חומרה ואולי אף ביתר שאת לסוהרים, המופקדים על שלומם ועל ביטחונם של עצורים ואסירים. עם כל ההבנה לתנאי העבודה הקשים של סוהרים הנדרשים לטפל באסירים, חלקם לא פשוטים, מצופה מהם לנהוג בסבלנות, באורך רוח ולהימנע מלהיגרר לאלימות ולאיבוד עשתונות, שאם לא כן יתהפכו היוצרות ויהפכו אלו לעבריינים. במקרה שלפני האלימות בה נהג הנאשם נעשתה ללא כל סיבה נראית לעין. המתלונן ביקש להתפלל, לא היה בדברים שאמר כל התגרות או פגיעה בכבוד הנאשם ולא ערעור על סמכותו. שימוש באלימות בנסיבות כאלה מחריף את תחושת השימוש לרעה בסמכות ובכוח שנמסרו לנאשם במסגרת מילוי תפקידו.

13. **משחזר בו הסנגור (ובצדק) מן העתירה לביטול הרשעה** - לא ארחיב בסוגיה זו מעבר לכך שהנאשם אינו עומד בקריטריונים שנקבעו בפסיקה, הן בהיבט העבירה ונסיבות ביצועה והן ביחס להעדר נזק קונקרטי.

14. **מדיניות הענישה הנוהגת** - עיון בפסיקה בנסיבות דומות מעלה כי בגין עבירות אלה מושתים לרוב עונשי מאסר

שניתן לרצות בעבודות שירות. הענישה משתנה בין היתר בשים לב לרקע שעמד בבסיס ביצוע העבירות, עוצמת האלימות ותוצאותיה, מיהות הנפגע ויחסי הכוחות, התכנון שקדם לביצוע העבירה וביצוען בשותפות עם אחרים. ראו למשל:

א. רע"פ 7457/09 **פאדי אלדין נגד מדינת ישראל** (24.9.09) - **סוהר בכלא צלמון**, אשר חנק את אחד האסירים, בעט בו והכה בו באלה. לאחר מכן, ביקש שלא יספר לאיש על שאירע ורשם דוח כוזב על האירוע. הנאשם נעדר עבר פלילי, פוטר מן השירות, הודה והביע חרטה על מעשיו. **נדון לשנת מאסר בפועל וענישה נלווית לרבות 20,000 ₪ פיצוי.**

ב. רע"פ 8241/13 **ברדה נ' מדינת ישראל** (25.03.2014) - מקרה בו **שוטר** הכה את המתלונן, קטין כבן 16.5 שנים, גם לאחר שאזק אותו וגם בתחנת המשטרה. המתלונן ביקש למנוע מהנאשם לעכב את אחד מחבריו ובתגובה הפיל אותו הנאשם ארצה כך שראשו נחבט בקרקע ולאחר מכן החל להכותו והכה אותו גם בהמשך. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, בבית משפט השלום נגזר עליו מאסר מותנה אך ערעור שהוגש התקבל ועונשו הוחמר **לארבעה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

ג. רע"פ 3021/16 **משה לוזובסקי נ' מדינת ישראל** (19.4.2016) - הורשע הנאשם, **שוטר**, בתקיפה הגורמת חבלה ממשית, לאחר שסטר לאדם אחר וגרם לקרע בעור התוף באוזנו. נקבע מתחם שבין מאסר על תנאי ל - 8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון בבית משפט השלום לעונש של"צ, 6 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים. שני הצדדים ערערו על התוצאה. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל. עונש השל"צ בוטל, ותחתיו הוטל **עונש מאסר של חודשיים בעבודות שירות.** ערעורו של הנאשם לבית המשפט העליון נדחה.

ד. ע"פ (י-ם) 13038-09-18 **מדינת ישראל נ' דוד פיקארד** (14.11.18) - הנאשם **שוטר** הורשע בעבירת תקיפה סתם, לאחר שהודה כי תקף בבעיטה לגבם שלושה עצורים ששהו בתחנה, כאשר הם כבולים וישובים על הקרקע וכן זרק כיסא לעברו של אחד מהם. בית משפט השלום נמנע מהרשעתו ובית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה לעניין ההרשעה והרשיע את הנאשם בעבירה. על הנאשם נגזרו עונשים של 250 שעות של"צ, פיצוי למתלונן בסך 500 ₪ וצו מבחן למשך שנה. יצוין כי בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה מתחיל במאסר לריצוי בעבודות שירות, אך יחד עם זאת בחר שלא להחמיר בעונשו של הנאשם, בשים לב לכך שהנאשם כבר התחיל לרצות את שעות השל"צ שהוטלו עליו וכן בשים לב לנסיבותיו האחרות.

15. **מתחם העונש ההולם - בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות שפורטו לעיל ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע מתקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.**

16. **העונש המתאים לנאשם -** הנאשם הודה ובכך מנע צורך מניהול הליך ושמיעת עדות המתלונן. קבלת האחריות אמנם חלקית מבחינת היקף האחריות אולם מקבלת ביטוי חיצוני בדרך של הסכמה על פיצוי כספי. שקלתי העובדה שהנאשם פוטר מעבודתו בגין הארוע וכן פגיעת העונש בנאשם אשר עושה מאמץ לשקם את חייו מבחינה מקצועית ואישית. כמו כן עומדת לזכות הנאשם הערכת שירות המבחן כי מדובר באדם ללא מאפיינים עברייניים אשר שואף להתנהל מתוך עמדות נורמטיביות. כן שקלתי העדר עבר קודם וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה. בנסיבות אלה מצאתי למקם את עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **3 חודשי מאסר בפועל** לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות שירות בעמותה למען הקשיש ברחוב פקיעין 1 מעלות 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק. תחילתן של ביצוע העבודות **ביום 25.07.22** והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי אורן לביא מס' נייד 050-4062791.

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה.

אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

ב. **5 חודשי מאסר על תנאי** לתקופה של 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות.

ג. **פיצוי בסך 5,000 ₪** (הפיצוי הופקד).

ד. **קנס בסך 750 ₪.** הקנס ישולם בתוך 60 יום מהיום.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח.

המזכירות תעביר העתק לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ב, 30 מאי 2022, במעמד הצדדים.